

Hans Carossa

A régi kút

Olts lámpát, és aludj! Csak örök-éber
Csobogás hallik kint a régi kút felől;
Szokott hang lett minden vendég fülében,
Ki ide tért a sötétség elől.

Bár megeshet, hogy ha már elaludtál,
Nyugtalanság kél ablakod alatt:
Léptektől csikordul kavics a kútnál,
S az ezüst hang egyszerre megszakad.

És fölriadsz – de nincsen mitől félned;
A tájat hú csillagok őrizik;
Csak egy vándor lépett a medencéhez,
Vizet merít, s tenyeréből iszik.^{1*}

S megy is már; a hang visszatért egészen,
Mely oldja itt magányod éjjelét.
Sok vándor jár messze a csillagfényben,
És némelyikük úton van feléd.

(Tatár Sándor fordítása)

¹ vagy:
És fölriadsz – de nincsen mitől félned;
A csillagtábor fönt hiánytalan,
Csak egy vándor lépett a medencéhez,
Vizet merít, sóváran-szomjasan.

Gazdag Ágnes: Hercegnő - 2016